Subota, 12.05.2012.g.

Danas ujutro probudio sam se s mislima o tome kako i zašto se ljudi

rastaju, pogotovo oni koji SU SVOJ BRAČNI SAVEZ SKLOPILI PRED

GOSPODINOM, KOJI GA JE PREKO SVOJEG SVEĆENIKA I

BLAGOSLOVIO I UČINIO NERASKIDIVIM.

I JEDNOSTAVNO MI SE NAMETNULA MISAO DA ONAJ KOJI ŽIVI

U VJERI, KOJI JE SVOJ ŽIVOT OTVORIO I PREDAO

GOSPODINU, DA SE TAJ NE RASTAVLJA. PA BEZ OBZIRA KAKVI

ŽIVOTNI PROBLEMI BILI U TOM BRAKU.

Koliko samo ljudi oko mene je rastavljeno!

Čovjek o tome ne razmišlja dok nije u Gospodinu. Ja sam to počeo

primjećivati kada sam se otvorio prema Gospodinu, mise, molitve, I

KADA MI JE TO GOSPODIN, PO NJEGOVOM BOŽJEM PLANU ZA

MENE, I DAO SPOZNATI. A TO ONDA KADA SAM PROBAO

SHVATITI ZAŠTO SE NEKIM LJUDIMA, NEKIM OBITELJIMA,

DOGAĐAJU LOŠE STVARI U ŽIVOTU, KADA ZLO JAKO DJELUJE

U NJIHOVIM ŽIVOTIMA.

STALNO MI JE U MISLIMA JEDNA MISAO OD JEDNOG

EGZORCISTA KOJI JE REKAO DA SU BAČENI UROCI I KLETVE

JAKO OPASNI I ČINE PUNO ŠTETE U ŽIVOTU ONIH NA KOJE

SU BAČENI. ALI, ONI KOJI ŽIVE U VJERI, U ŽIVOTIMA ONIH

KOJI SU SVOJ ŽIVOT PREDALI GOSPODINU, NA NJIH SE TE

KLETVE I UROCI "NE MOGU PRIMITI". JER NJIH ŠTITI ŠTIT

NJIHOVE VJERE I DUHOVNOSTI PO GOSPODINOVOJ VOLJI.

ŽELIM POMOĆI LJUDIMA DA SHVATE KUDA I KAKO DA KRENU

U SVOJIM ŽIVOTIMA DA BI IM BILO BOLJE NEGO IM JE SADA.

NE DA IM JA POMOGNEM, JA TO NE MOGU, NEGO DA SI ONI

SAMI POMOGNU. JEDINO SI ONI, AKO SVOJE ŽIVOTE, KORAK

PO KORAK, PREDAJU GOSPODINU, MOGU POMOĆI. ONI I

GOSPODIN PO NJIHOVOJ VOLJI KOLIKO ĆE GA PUSTITI U SVOJ

ŽIVOT. KROZ ODLAZAK NA MISE, MOLITVE, POŠTIVANJE

BOŽJIH ZAPOVIJEDI, SLUŽENJE DRUGIMA OKO SEBE, ITD.

A taj život u grijehu bluda, kada ljudi žive nevjenčano s drugim

ljudima, predstavlja veliku prepreku u svemu tome. JER ŽIVE U

GRIJEHU. NEMA ISPOVIJEDI, NEMA OPROŠTENJA GRIJEHA.

Još oni, koji nisu nikad bili crkveno vjenčani, i mogu to ispraviti i

CRKVENO SE VJENČATI KAD-TAD U ŽIVOTU SA SVOJIM

ODABRANIM PARTNEROM.

NO ONI, KOJI SU BILI CRKVENO VJENČANI, PA I CIVILNO, I

ONDA SE RASTAVE I NASTAVE ŽIVJETI S NEKOM DRUGOM

OSOBOM U CIVILNOM BRAKU, ILI VANBRAČNO, TI TO TEŠKO

MOGU ISPRAVITI. JEDINO DA ODABERU SAMAČKI ŽIVOT ILI

POVRATAK ONOME S KIM SU SE CRKVENO VJENČALI.

NO, I ZA NJIH JE GOSPODIN PREDVIDIO SVOJE BOŽJE

MILOSRĐE.

SAMO AKO ĆE ČINITI ONO ŠTO MOGU U SVOJIM ŽIVOTIMA, U

VJERI I DUHOVNOSTI, A TOLIKO TOGA IMA ŠTO ONI MOGU

UČINITI, I MISE I MOLITVE I POMAGANJE DRUGIMA I ŽIVOT

PO DRUGIM BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, DA I ONI IMAJU PRILIKU

ZASLUŽITI NA NEKI NAČIN BOŽJE MILOSRĐE I SPASENJE OD

VJEČNE SMRTI.

TEŠKE SU TO, TEŠKE ŽIVOTNE SITUACIJE. TEŠKE SU TO

KUŠNJE, TEŠKE ODLUKE.

Kada se prisjećam svojeg života i onih trenutaka kada sam bio blizu

rastave sa svojom suprugom, uvijek je tu razlog bio GRIJEH ILI

ŽIVOT U NEKOJ VRSTI GRIJEHA.

NIJE BILO GOSPODINA U MOJEM ŽIVOTU, JER GA NISAM ZVAO

I TREBAO, I ZLO JE MOGLO DJELOVATI KAKO JE HTJELO.

Najlakše djeluje preko naše sebičnosti, egoističnosti, oholosti.

Mogu reći da smo supruga i ja sačuvali brak SAMO PO NEKOJ BOŽJO

VOLJI.

NISMO SE MI MEĐUSOBNO VARALI U BLUDU S DRUGIM

OSOBAMA. DOLAZILI SMO U NAPASTI, BAREM JA, ALI UVIJEK

JE NEŠTO, SADA VIDIM DA JE TO BIO MOJ ANĐEO ČUVAR

SA JOŠ NEKIM DUHOVNIM SILAMA, KAD JE KUŠNJA BILA

VELIKA, SPRIJEČILO DA SE TO DOGODI.

No, nije to nešto najgore što se može dogoditi dvjema ljudima u braku.

Za takav čin se uvijek može čovjek pokajati, jer je pao, ispovjediti se,

tražiti oprost od Gospodina i onog drugog u svojem životu. I

GOSPODIN, KADA SE KAŽE I TRAŽI ISTINA, POMAŽE. JER, AKO

JE NEŠTO PO NJEGOVOJ VOLJI I TAKAV JE BOŽJI PLAN ZA

NAS, DOGODITI ĆE SE ONAKO KAKO TREBA BITI.

NIJE BITNO ŠTO ĆE REĆI ONA DRUGA STRANA, AKO MI

PRIZNAMO NEKU SVOJU NEVJERU. BITNO JE DA SE MI

OSJEĆAMO DA HOĆEMO ISTINU A OSTALO PREPUSTIMO ONOME

KOJI JE ISTINA.

JER AKO MI ZAMRZIMO TO ŠTO SMO UČINILI, AKO TO

PRIZNAMO I ZATRAŽIMO OPROST OD GOSPODINA, POKAJEMO

SE I DOBIJEMO ODRJEŠENJE GRIJEHA I POKORU, ONDA SMO

MI SVOJE UČINILI. OSTALO JE NA GOSPODINU.

Kako je rekla moja supruga, kada sam joj priznao jednu drugu svoju laž,

s kojom sam ju lagao nekoliko godina, DA SAM SE SADA JA

OLAKŠAO I PREBACIO SAV TERET NA NJU PA NEKA SE SADA

ONA SA TIM NOSI. JER SAM JOJ REKAO DA PRIHVAĆAM SVE

ONO ŠTO ĆE ONA PREDLOŽITI. RASTAVU ILI BILO ŠTO DRUGO.

DA, ISTINA, TAKO JE TO IZGLEDALO. NO, JA DA BIH MOGAO

SEBE SPASITI I ONDA POMOĆI DRUGIMA OKO SEBE, MORAO

SAM POČETI OD SEBE I SVOG ODNOSA S GOSPODINOM.

A TOG ODNOSA JEDNOSTAVNO NEMA AKO POSTOJI GRIJEH I

LAŽ U ŽIVOTU ČOVJEKA.

I jasno, tada to nisam tako shvaćao, **POKAZALA SE**

SLAVA BOŽJA.

SUPRUGA MI JE KROZ NEKOLIKO DANA, NAKON SVOJEG

PREISPITIVANJA, REKLA DA AKO SAM JA SMOGAO SNAGE DA

JOJ SVE TO PRIZNAM I SNOSIM POSLJEDICE, DA ĆE ONDA I

ONA POKUŠATI SMOĆI SNAGE DA MI SVE TO OPROSTI I DA

NASTAVIMO ŽIVJETI.

TO JE BILA BOŽJA SLAVA!

ZA NJEGA TAKO MALO I NORMALNO, A ZA MENE OGROMNO

SVJEDOČANSTVO DA JE ON TU MEĐU NAMA I DA NAS SVE

VOLI, KAKVI GOD BILI.

Ja nisam toliko razmišljao o rastavi koliko moja supruga. Jer sam ja nju i puno više povrjeđivao.

A nijedno od nas se nije prepustilo Gospodinu i NIJE SE BILO

SPREMNO BEZUVJETNO ŽRTVOVATI ZA ONOGA DRUGOGA. U

TIM TRENUCIMA MISLILI SMO SAMO NA SEBE I ZLO JE TO

HTJELO ISKORISTITI DA NAS RASTAVI.

BILI SMO SEBIČNI, EGOISTIČNI, OHOLI JER SMO SE SMATRALI

U NEKIM STVARIMA BOLJIM OD ONOG DRUGOG.

KAKO TIPIČNO ZA NAS LJUDE, KAKO TIPIČNO ZA BRAČNE

PARTNERE KOJI ŽIVE BEZ GOSPODINA!

I UVIJEK I UVIJEK VOLIM U TIM SITUACIJAMA SPOMENUTI

DRAGU MAJKU GLORIE POLO. KADA JU JE GLORIA, NJEZINA

VLASTITA KĆER, NAGOVARALA DA OSTAVI OCA JER JU JE

VARAO S DRUGIM ŽENAMA I ČINIO DRUGE GRIJEHE, ONA JE

REKLA, PRAVA SVETICA U TIMA TRENUCIMA, DA ONA TO NEĆE

UČINITI, DA SE ONA SVAKODNEVNO MOLI ZA NJEGOVO

OBRAĆENJE, JER AKO GA ONA OSTAVI TKO ĆE GA SPASITI,

TKO ĆE SE ZA NJEGA MOLITI. DA ĆE ONDA SIGURNO

PROPASTI.

GLORIJINA MAJKA SE ŽRTVOVALA ZA SVOJ BRAK. IMALA JE

ONA SVOJU UNUTARNJU PATNJU, VJEROJATNO PODSMJEHE

OKOLINE.

NO, IMALA JE NEŠTO ŠTO SVI DRUGI, KOJI SE RASTAJU,

NEMAJU. **IMALA JE GOSPODINA U SVOM ŽIVOTU I**

ODLASCIMA NA MISE, U MOLITVAMA, A POSEBNO JU JE

GOSPODIN JAČAO I NADAHNJIVAO KADA JE ONA MOLILA

ZA SVOJEG SUPRUGA.

KAKO LI SE ONA NEGDJE MOLILA ZA NJEGA, KOJE SU TO

RIJEČI BILE!

MOGU SI ZAMISLITI (***plačem, idu mi suze radosnice)*** kako kleči

negdje pred raspelom, sama, negdje u sobi, i gleda RASPETOG

GOSPODINA, MOLI MU SE DA SE SMILUJE NJEZINOM MUŽU, DA

GA OBRATI I ODVRATI OD GRIJEHA, DA JE ON INAČE DOBAR

ALI GA ZLO VUČE, itd. A mogu si zamisliti i mnoge trenutke koje

presjedila u svojoj crkvi, onako skutrena u klupi, ili klečeći, i tiho se, ili u

sebi, molila za svojeg muža.

Imam neki osjećaj da mu ona nikada nije ništa ni zamjerala.

"I U DOBRU I ZLU." TAKO JE ONA TO PRIHVAĆALA.

NIJE NJOJ BILO TEŠKO, ONAKO U DUHU, IZNUTRA. JER JE

ŽIVJELA U GOSPODINU, PREDALA MU SVOJ ŽIVOT I JER SE

ŽRTVOVALA I BILA SE SPREMNA ŽRTVOVATI ZA SPASENJE

DRUGOG.

ONAJ KOJI ŽIVI U GOSPODINU I SPREMAN SE ŽRTVOVATI ZA

SPASENJE NEKOG DRUGOG, NE OSJEĆA TERET TOGA

ŽRTVOVANJA. JER MU TO GOSPODIN UZIMA KOJI JE S NJIM I

KOJI ĆE MU USLIŠATI MOLITVE.

JER TO JE GOSPODIN ČINIO ZA NAS I VOLI KADA TO MI

ČINIMO ZA DRUGE. **DA SE ŽRTVUJEMO ZA**

SPASENJE DRUGIH.

I USLIŠAO JE GOSPODIN NJEZINE MOLITVE. I ZADNJIH

NEKOLIKO GODINA ŽIVOTA TA DRAGA ŽENA JE PREŽIVJELA

SRETNO SA SVOJIM MUŽEM, JER SE OBRATIO GOSPODINU I

SPASIO SVOJ ŽIVOT ZA VJEKOVE.

SAMO ZATO JER SE ONA ŽRTVOVALA I TAKO "IZAZVALA"

BOŽJE MILOSRĐE.

ZATO SE ŽRTVUJMO ZA SVOJE

SUPRUŽNIKE!

ALI NAJPRIJE, DA BI TA ŽRTVA IMALA

VRIJEDNOST I DALA REZULTAT, MORAMO

SE OTVORITI GOSPODINU, PREDATI MU

SVOJ ŽIVOT KAKO BI NAM ON DAO

SNAGE DA SE NOSIMO SA NAPASTIMA ZLA

KOJE ĆE NA S HTJETI ODVRATITI OD TOG

ŽRTVOVANJA.

SAMO MISA, SAMO MOLITVA, SAMO

ŽIVOT PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA.

NE ODLAZAK U CRKVU KAO U TRGOVINU.

KAO, JA ĆU SE TOLIKO I TOLIKO MOLITI,

TOLIKO PUTA IĆI NA MISU ILI SL., A TI

MI GOSPODINE DAJ TO I TO. NE TAKO.

IĆI NA MISE, MOLITI SE, ŽIVJETI PO

BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA, ČINITI ŠTO

MOŽEMO TAKVI KAKVIM NAS JE GOSPODIN

STVORIO PA NE OGOVARATI DRUGE, NE

IM SUDITI, NE SE ZAMIŠLJATI I PONAŠATI

KAO DA SMO BOLJI OD DRUGIH, NE BITI

LICEMJERAN, NE ŽIVJETI I GOVORITI LAŽ,

ITD.

KADA SVE TO UČINIMO KAKO MOŽEMO,

ALI DA SE MOŽEMO POGLEDATI U

OGLEDALO I REĆI DA SMO SVE UČINILI

ŠTO SMO MOGLI, BEZ ONOG "CRVA

SUMNJE", **TADA ĆEMO VIDJETI SLAVU**

BOŽJU, U SVOJEM ŽIVOTU I ŽIVOTIMA

DRUGIH OKO NAS.

JER JE BESKRAJNO MILOSRDAN NAŠ

GOSPODIN KADA SE ŽRTVUJEMO ZA

SPASENJE DRUGIH!

HVALA TI GOSPODINE NA TVOJEM

BESKRAJNOM MILOSRĐU!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.